

ఫోల్ ఫోల్

జంపన పెద్దిరాజు

టెన్నిస్

ఆడటానికికాదు

చూడటానికి

వందలు, వేలు జనం—కార్లు—స్కూటర్లు—సైకిళ్ళు—పిల్లలు—
పెద్దలు—ముసలాళ్ళు—అంతా—టెన్నిస్ ఆడటానికికాదు, చూడటానికి.

శ్రీ టెన్నిస్-ఆడటెన్నిస్ (అంటే ఆడపిల్లలాడేది)—యానివర్సిటీలో
వందలు, వేలు జనం—ఆడటానికికాదు, చూడటానికి!

మూడు రోజులనుండి మిస్ టానియా పేరు అంతులేని ఆకాశంలా
వుంది. ఒడ్డులేని సముద్రంలా వుంది. టానియాకు నేలపై నడవ బుద్ధికావటం
లేదు. కోర్టులో తన నడకలో ప్రతి కదలికను మింగుతూ—కొన్నివేల కళ్ళు,
కొన్ని వందల కళ్ళుజోళ్ళు.

టానియా టాపులేని కారులా కోర్టులో తిరిగింది. కోడి పుంజులా తల
పైకెత్తింది. పైకిలేస్తున్న కెరటంలా వెళ్ళి బాల్ తీసేది.

'ఆటలో అందం వుంది.

నిర్లక్ష్యం వుంది.

తెలివి వుంది.'

మద్రాసుపై రెండుసెట్లు వరసగా తీసుకుని ఫైనల్స్ కు రాగానే వచ్చిన
కామెంట్స్ ఇవి.

'టానియా, హిప్పీస్

టానియా జిందాబాద్!'

టానియా బ్యాట్ కు బాల్ తగలగానే చప్పట్లు సముద్ర కెరటాల్లా విరుచుకు
పడుతున్నాయి.

టానియా నవ్వింది.

ఏదో టానిక్ అందరి గుండెల్లో ఒలికింది.

గళ్ళకోట్లు, కళ్ళద్దాలు, రంగురంగుల మేజోళ్ళు, ఆడపిల్లలముందు హడావిడిగా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న వాలంటీర్లు.

అదొక తీర్థం

అదొక సంత

రావణాసురుడి సభలో తోకచుట్టపై బైతాయించిన హనుమంతుడిలా అంపైర్ యెక్కడో ఆకాశంలో ఒబ్బిడిగా ఆసీనుడై ఉన్నాడు.

ఆట ముగిసింది.

మహా సముద్రంలా ఉన్న జనాన్ని కేంటీన్ కొంత లోపల ఇముడ్చుకొని మిగతా కక్కేసింది. కక్కబడ్డ జనం రోడ్లమ్మట.... జనం జనం జనం— జజజజజజజనం.

టానియా చెయ్యి—గుళ్ళో గంటలా, పూజారి తీర్థంలా ముట్టుకొని వెళ్ళిపోతున్నారు.

ఎదరవరనలో కూచున్న ఆఫీసర్ల అందమైన ఆడముఖాలు, అజ్ఞానం లాంటి నల్లద్దాలు పెట్టుకొన్న తెల్ల ఏనుగులు, కారు డ్రైవర్ల కోసం చూస్తూ పసుందాగా టానియా నభినందించాయి. ఖరీదయిన మూడు కోట్లు వాళ్ళింటికి రాత్రికి డిన్నర్ కు పిలిచాయి.

“మన సమాజంలో స్త్రీలు వంటయిల్లు వదలి ధైర్యంగా అన్ని రంగాల్లోకి దూకుతున్నందుకు నా కెంతో సంతోషంగా ఉంది.” టాన్ మహిళామండలి అధ్యక్షురాలు ఆవేళంతో అంది. లిప్టిక్ పెదాల్ని కొరుకుతూ పక్కనున్న పెద్దమనిషిని చూసి. ఆయన చిరునవ్వు నవ్వాడు.

టానియా ఆ సాయంత్రం రెండు తప్పనిసరి డిన్నర్లకు అటెండ్ అయింది. మొదటి డిన్నర్ లో పూర్తిగా భోజనం చేసింది. రెండో డిన్నరులో బలవంతంపై కొంచె పలావు, రెండు యాపిల్స్, ఫ్రూట్ సాలడ్ తీసుకుంది— తనకోసం ఏర్పాటుచేసిన డిన్నరులో అమాత్రం పుచ్చుకోకపోతే బావుండదని.

‘తిండి కలిగితే కండ కలదోయ్ కండ కలవాడేను మనిషోయ్!’ అని తన టీమ్ లో అమ్మాయి నవ్వింది.

మర్నా డెవరో స్టూడెంట్స్ డిన్నర్ కు పిలిస్తే ఇన్విటేషన్ డిక్లైన్ చేసింది.

వాళ్ళు ఒకలిపోయిన మొహాలతో వెళ్ళిపోయారు.

అప్పుడే పన్నీటిలో కడిగిన మల్లెపువ్వులా ఆ రాత్రి టానియా మంచం మీద వ్రాలింది. నిశ్శబ్దం రాత్రికి పహారా కాస్తూంది. యూనివర్సిటీ టవర్ క్లాక్ కొట్టిన పదకొండు గంటలకు చీకాకుపడ్డ నిశ్శబ్దం టానియాకు మత్తుగా మెలకువ తెచ్చింది. ప్రాజెక్టు గేటుల్లా కళ్ళరెప్పలు తెరిచేసరికి కిటికీలోంచి వెన్నెల వరదలా ముంచెత్తింది. సాయంత్రం తిన్న యాపిల్స్ గొంతులో బ్రతికున్నట్లు—కడుపులో కొండబిలవ కడులున్నట్లు—వికారం—ఆకారంలేని వికారం—వాంటి వెళ్ళే ట్టుంది—లేదు—టానియాకు నిద్ర పట్టడంలేదు.

ఆకాశం, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు ఆ ఫేకల్టీక్లబ్ లాడ్జి కిటికీలోంచి ఏదో కొత్త లోకంలా కనిపించేసరికి కొలంబస్ లా ఒకసారి కొత్త అనుభవాన్ని చూద్దామని నైట్ గౌన్ సరిచేసుకొని నెమ్మదిగా బయటకు నడిచింది. మిస్ టానియా, టెన్నిస్ ప్లేయర్. చలిమంచు. వెన్నెల నిశ్శబ్దం, రాత్రి పెడుతున్న గురకలా సముద్రం హోరు. మంచు దుప్పటి కప్పుకున్న నిశ్శబ్దం. చేతులూ, తలూ, చెవీ ఎక్కడన్నా దాచుకొని కళ్ళతో చూడ బుద్ధివేసే వాతావరణం. పులెస్ ముఫ్లర్ అందంగా చుట్టుకుని, కోర్టు పక్కగా వున్న సిమెంటు గేలరీపై నిలబడి చేతులు కట్టుకుంది.

స్ట్రీట్ లైట్లని కాపలాపెట్టి యూనివర్సిటీ అంతా నిద్రపోతూంది. పగలంతా జనాన్ని టోపీగా పెట్టుకుని మేవ్ చూసిన 'లా కాలేజి', ఫాకల్టీ క్లబ్ విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నాయి. అప్లెడ్ ఫిజిక్స్ లేబొరేటరీపై రాదారు తలవంచుకుని కునికిపాట్లు పడుతూంది. వాటర్ లేని స్విమ్మింగ్ పూల్ లా వున్న టెన్నిస్ కోర్టులో, విరిగిపోయిన కుర్చీలు మధ్యతరగతి జీవితాల్లా ఉన్నాయి. పూర్వ వ్యవస్థకు ప్రతిబింబాల్లా గొప్పవాళ్ళకోసం ప్రత్యేకించబడ్డ సోఫాలు. కుర్చీలు మంచు తాగి నిద్రపోతున్నాయి. వేదికపై పూలదండల వెనక దాక్కున్న నాయకుల్లా సీలీరంగు గుడ్డల్లో దాక్కున్న రెండు తడికలు కోర్టు కిరువైపులా.

వ్యభిచారి వేసుకున్న లిప్స్టిక్ లా స్కోరుబోర్డు తగిలించుకొన్న విల్స్ అడ్వర్టైజ్ మెంటు.

టానియాకు మనసు చికాకుగా వుంది. వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా వుంది. నిద్రపోతున్నవాళ్ళ ప్రతినిధుల్లాగ అక్కడక్కడ, అప్పుడప్పుడు దూరంగా

కేకలు, చిన్నచిన్న మాటలు, టానియా దృష్టి కోర్టుకు కొంచెం దూరంలో వున్న మూడు ఆకారాలపై పడింది. ఎడారిలో ఏవో మూడు మోడులు మాట్లాడుకుంటున్నట్లు ఆ గ్రౌండులో ముగ్గురు—అంతలో గట్టిగా దగ్గు.

“పర్లేదు నేవే, ఇదెప్పుడూ ఉండేదే....”

“కాసిన్ని నీళ్ళు దొరికితే బావుణ్ణు.”

“ఏటి వర్షేదు—పని మానేసి, గూటికి పోక—”

“నీకు తెల్లసే. అప్పుడప్పుడు ఇలా రగతం పడుతుంటదిలే!”

“ఇంకో పది తట్టలుంటది. ఆ కాత్తా పోసేత్తే అంతా కల్పి ఒకేసారి పోవొచ్చు.”

మళ్ళీ గట్టిగా దగ్గు.

టానియా వాళ్ళ దగ్గరగా వెళ్ళింది. సందేహంలేదు. ముగ్గురూ మనుషులే. అందుకు నిదర్శనం వాళ్ళు మాట్లాడుకోవటం. నూనె లేక పోయినా జుట్టుంది. గుడ్డలు చినిగినా శరీరం ఉంది. వాళ్ళ మొహాలు వాళ్ళ జీవితాలకు ప్రతిబింబాలు. పెద్దసైజు కట్ డ్రాయర్ లా బిగించి కట్టిన వాళ్ళ చీరలు, చీరలుకాదు చింకి కోకలు. మట్టి అద్దకంతో కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తున్న కాళ్ళూ చేతులు, వజ్రలున్నందువల్ల ఆడవాళ్ళు. మనుషులు నిద్రపోతున్న వేళ మట్టి మోస్తున్న జీవాలు.

టానియా పిల్లిలా వాళ్ళ దగ్గరి వెళ్ళింది. మట్టిలో గడ్డకట్టిన రక్తం చూసింది. మనిషి కక్కిన రక్తం చూసి టానియా మనసు పూర్తిగా పాడయింది.

“ఏమైంది?” అంది, ఏమీ అనలేక.

అందరూ హాయిగా నిద్రపోతుంటే ఆ రాత్రి వాళ్ళు మట్టెందుకు మోయాలి? మట్టి మోస్తూ ఆమె అలా రక్తం ఎందుకు కక్కాలి?—ఇదంతా టానియాకు కొంచెం బాధ అనిపించింది.

వాళ్ళు లేచి తట్టలు నెత్తిమీద పెట్టుకోబోతున్నారు. చూస్తూ నిలబడితే బావుండదని టానియా సాయం చేయబోయింది. కాని, తన వైపు తట్ట కొంచెం కూడా లేపలేకపోయింది. పవర్-ఫాక్డ్ సర్వీసులికి, పవర్ స్ట్రోక్స్ కి రెన్నిస్ కోర్టులో తప్పట్లు కొట్టించుకుంది తను! ఆ తట్ట ఆమాత్రం యే తల్లేకపోడం అవమానంగా ఫీలయింది.

“పర్వదమ్మా! నదువుకునేవోళ్ళు చేసే పన్ను కావియ్యి. మీరు దేశాన్ని బాగుచేయాలి. మీరు సుఖంగా ఉంటేనే మాబోటాళ్ళకు కాత్తంత కూడా గుడ్డా దొరుకుతాది.” అంది వాళ్ళలో ఒక మనిషి.

తను తెన్నిస్ ఆడి వాళ్ళకు కూడా గుడ్డా ఏవిధంగా పెట్టగలదో అర్థం కాలేదు టానియాకు. వాళ్ళు తెన్నిస్ కోర్టు గోతులు పూడవటానికి మట్టి పట్టి కెత్తున్నారు. అది చదునుచేయాలని. ‘లెవెల్’ చేస్తేగాని మర్నాడు ప్రేక్షకులకు సౌకర్యంగా ఉండదని సాయంత్రం అర్ధనైజర్లు తీర్మానించారు.

తను చూస్తుండగానే వాళ్ళు ముగ్గురూ తట్టలెత్తుకుని వెళ్ళిపోయారు. కష్టాల్లా వెత్తున్న వాళ్ళను చూస్తూ టానియా ఎప్పుడూలేని ఆలోచనల్లో పడింది.

వాళ్ళూ శ్రీలే. బరువులు మోయటంలో వాళ్ళకు గొప్ప ప్రావీణ్యం ఉంది. పైగా అర్ధరాత్రి చలిలో నిద్రలేకుండా రక్తం కక్కుకుంటూ అలా బరువులు మొయ్యడం సామాన్యమైన విషయంకాదు. తను కాస్త నేర్పుతో ‘తెన్నిస్ అడుతున్నందుకే, నిక్కరుతో అంతమంది ముందు నిల్చున్నందుకే— అన్ని కార్లు, అన్ని కళ్ళజోళ్ళు, అంత గందరగోళం! మరి అర్ధనగ్నంగా తట్టలు మోసే బీళ్ళని గురించి ఆ కార్లూ, ఆ కోట్లూ, ఆ మైక్లు తప్పట్లు కొట్టవేం? డిన్నర్ కు పిలవ్వేం? ఆవిడెవరో ‘శ్రీలు వంటింట్లోంచి రైర్యంగా బైటకు వస్తున్నారంది. యూనివర్సిటీలో ఇలా పట్టపగలు, రాత్రికి రాత్రి తట్టలూ, కట్టెలూ అర్ధనగ్నంగా మోస్తుంటే శ్రీ జాతికి’ ఎంత పురోభివృద్ధి!— ఏవింటో ఈ ఆలోచనలు వేపకాయల్లా—గొంతు కడ్డంపడ్డ వెలక్కాయల్లా వెగటుగా, వగరుగా ఉన్నాయ్. నిజంగా ఆలోచించకూడదు. ఆలోచిస్తే ఏ పనీ చేయలేం. తలకాయని—తల దువ్వకోటానికి, స్నో-షౌడర్ రాసుకోటానికి, మగ్గైతే గడ్డం గీసుకోటానికి ఉపయోగించుకోవాలి. ఆలోచించకూడదు. కళ్ళతో తెన్నిస్ చూడాలి. చెవులతో క్రికెట్ కామెంటరీ వినాలి. ఆలోచించకూడదు. ఆలోచన భయంకరం! ఏవింటి? ఈ రక్తం చూపినప్పటినుంచీ మనసు మరి చికాకుగా ఉంది. ఇలాంటి ఆలోచనలు ఇదివరకెన్నడూ రాలేదే. తోకం ఆలోచన నేర్చుకుందేమో! నేను చదువుకొన్న కాన్వెంట్ యెందుకు నేర్పలేదు?

టానియా ఒక్కసారి వులిక్కిపడింది—పిడుగు వడ్డట్టు కెవ్వన కేక!

“ఓలమ్మో, మెట్ల కడ్లుగా యెందుకు దిగావు? నా కొండో, నా కొండో! తిరుపతి పడిపోయినాది, లగేత్తుకురా! ఏళ్ళనన్నా లేపుకురా.” అంటూ లబో దిబో మంది అప్పలమ్మ.

టానియా డ్రాప్ ఎత్తటానికి పరిగెట్టి టంత వేగంగా వెళ్ళింది. అవును, ఇందాక రక్తం కక్కుతున్న తిరపతే-ఆ తిరపతే! టెన్నిస్ రాకెట్ ఖరీదు కూడా చేయని తిరపతి-వరపతిలేని తిరపతి!

తిరపతి తలనిండా రక్తం.

తలలో రక్తం.

రక్తంలో తల.

తిరపతి గుడ్లగూబలా మూలుతోంది. గాలిలా యేడుస్తోంది. చూస్తూండ గానే తిరపతి చేతిలో తట్టని గుప్పిటతో గట్టిగా బిగించి ఒదిలింది.

ఆ దృశ్యం చూసిన టానియా కెరటంలేని సముద్రంలా, ఆకు కదలని చెట్టులా, మబ్బులాడని ఆకాశంలా, మనసులేని మనిషిలా, జీవంలేని శవంలా వచ్చి బెడమీద పడుకుందిగాని, నిద్రపోడానికి రెప్పలేవు. రెప్పలు తిరపతి కళ్లు మూసినచోట వొదిలేసింది.

తెల్లవారింది. తెల్లవారక తప్పదు. సూర్యుడు డూటీ ఛార్జి తీసుకున్నాడు. టానియా బాత్ రూమ్ లో ఉండగా బైటమాటలు అస్పష్టంగా వినబడుతున్నాయి.

“అఱ, ఏవీఱ లేదు. రాత్రి ఎవరో పనిమనిషి గుండె జబ్బుతో వచ్చి పోయిందిట, దిక్కులేని పిల్లను ఒదిలేసి. ఆ పిల్లకేఱవైఱా సాయం చేయా లంటుంటే రేపు రమ్మంటున్నాను. ఈవాళ పైసెల్స గదా! ఈ గొడవలో ఉన్నాను.”

అంతలో రేడియో సితోన్ ఆ మాటల్ని మింగేసింది.

బైట ఎవరిదో కారు హారన్! ఇన్-గేటు! అవుట్-గేటు వాటి పని అవి చూసుకొంటున్నాయ్. యూనివర్సిటీ మూసేయలేదు. క్లాసులు మామూలుగానే జరుగుతున్నాయి. మధ్యాహ్నంమాత్రం సెలవ్. తిరపతి చచ్చిపోయినందుకుకాదు టానియా ఆట చూడటానికి.

ఆఖరురోజు, ఎండ మంటలా వుంది. ఆర్గనైజర్స్ హడావుడి. చోటుకోసం లాస్ట్ అవర్ ఎగ్జిక్యూటివ్ హడావుడి పోటీపడుతున్నట్టుంది. పబ్లిక్ రిలేషన్స్ వాళ్లు

పిక్చరైజ్ చెయ్యటానికొచ్చారు. టౌన్ లో స్కూళ్ళకు, కాలేజీలకు, ఆఫీసులకు పండుగ. మళ్ళా మామూలే. టెన్నిస్ కోర్టు, కార్లు, స్కూటర్లు, కళ్ళజోళ్ళు, సైకిళ్ళు, కోట్లు, చీరలు, బ్లౌజులు, పోజులు, జనం, జనం, జనం, నిశితంగా చూస్తున్నాయ్ కళ్లు కళ్లు కళ్లు. మళ్ళా లాకాలేజీ రంగురంగుల జనాన్ని టోపీగా పెట్టుకుంది. ఎత్తు తక్కువగా ఉన్న కేంటీన్. ఎన్. సి. సి. ఆఫీసు మేజ్ చూడలేక సిగ్నల్ తలవంచుకున్నట్టున్నయ్. కారు డ్రైవర్లు సిగరెట్లు కాలుస్తూ కష్టం సుఖం చెప్పకుంటున్నారు.

టానియా శరీరం ఆడుతోంది. హృదయంలో సైగల్ గొంతులో విషాద హెషలా ఉంది. అంపైర్ ప్రతీ కదలికను అతి జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాడు. టానియా చికాగ్గా ఆడుతోంది. మొదటి సెట్టు ఎదుటిపక్షం తీసుకుంది.

టానియా—కొట్టు.

టానియా—బీ కేర్ ఫుల్.

టానియా—డోస్ట్ వర్సీ.

ఎంకరేజ్ మెంటు ఆకాశంలా విరిగిపడుతూంది.

టానియా చేసిన సర్వీసులు పెయిలవుతున్నయ్. అంపైర్ ఫాల్సు, ఫాల్సులతో జనం విసుగెత్తిపోతున్నారు. లాకాలేజీ పైనుంచి ఆట చూస్తున్న అమ్మాయి తేలుకుట్టినంత బాధగా చెయ్యి విదిలించుకొంటోంది. అంపైర్ 'డ్యూస్' అన్నాడు.

'ఐ డోస్ట్ వాంట్ డ్యూస్' 'లా' కాలేజీపై అమ్మాయి గట్టిగా అరిచింది. ఆ అరుపులు వినే పరిస్థితిలో లేరు జనం. ఎవరి లోకంలో వారే అరుస్తున్నారు.

టానియాకు చాలా చికాకుగావుంది. తిరపతి కక్కుకున్న రక్తంలా కళ్ళ ముందు ఎండ మెరుస్తోంది. టానియాకు గట్టిగా మైకులో ఎనౌన్స్ మెంటు చేయాలనిపించింది. ఆ రోజు ఆట ఆపేయాలనిపించింది. తిరపతి బావుకు సంతాప సూచకంగా జనాన్నంతటినీ ఓ అరగంట నిశ్శబ్దంగా నిలబెట్టాలనిపించింది.

జనం.....జనం. సముద్రపొడు ఇనకలా. ఈ దేశంలో దారిద్ర్యంలా.

టానియా చూపు రాత్రి తిరపతి చచ్చిపోయిన చోటుపై వడింది. అక్కడ కార్పెట్ పై జనం. ఆడటానికాదు, చూడటానికి.

టానియాకి జనంమీద కోపం హెచ్చింది. ఆ కోపం బాల్ మీద చూపించింది. రెండో సెట్టు తను నెగ్గింది.

మూడోసెట్టుకు మనసు మళ్ళా తక్కువలా ఊగుతుంది. మూడోసెట్టులో అయిదు గేములు అవతలి అమ్మాయి తీసుకుంది. టానియా మళ్ళా చిరుతపలి అయిపోయింది. వరసగా అయిదు గేములు లాక్కుంది.

జనం కుర్చీలమీద లేరు. సిక్స్త్ గేమ్ లో నర్వీసు చేయగానే మళ్ళా ఫాల్లు అన్నాడు అంపైరు. టానియాకు ఆట మానేసి ఎక్కడన్నా ఏకాంతంగా కూర్చోవాలనిపిస్తోంది.

‘అంపైర్! నేనుకొట్టిన బాల్ కాదు. ఈ లోకంఫాల్లు, ఈ జనం ఫాల్లు, వీళ్ళ తెలివి ఫాల్-వీళ్ళకార్లు ఫాల్-వీళ్ళంతా ఫాల్ ఫాల్.’ అని ఆరవా లనిపించింది. నిద్రలేక కళ్ళు బరువుగా వున్నాయి.

తిరపతి—తల బద్దలైపోయిన తిరపతి—తను మోయలేని తట్టులు మోస్తున్న తిరపతి. తిరపతి చావు నెవరూ పట్టించుకోరే! వీళ్ళంతా ఫాల్. వీళ్ళకోట్లు ఫాల్. వీళ్ళకార్లు ఫాల్. ఆ లాకాలేజి ఫాల్. వీళ్ళంతా ఫాల్ ఫాల్.

టానియా నిర్లక్ష్యినికి నుదుటిమీద టెన్నిస్ బాల్ గట్టిగా కసి తీర్చుకుంది. చిన్నబొప్పి కట్టటంతో బాటు కొంచెం పక్కకువారింది. రాత్రి నిద్రలేక కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. అంతే, జనం సముద్రంలో టానియాను పైకెత్తారు. చేతులపై ఫేకల్టీ కట్లోకి తీసుకుపోయారు. ఆ లాడ్డీమట్టూ జనం.

‘నెవర్ మైండ్, ఐయామ్ ఆల్ రైట్.’ అంది టానియా తెచ్చిపెట్టు కున్న నవ్వుతో. కోట్లకు, కార్లకు, గొట్టం పెట్లకు ఆదుర్దా. డాక్టర్లు సిరింజిలు నరిచేసుకొంటున్నారు. టానియాకు ఏడుపులాంటి నవ్వొచ్చింది. తన కేం కాలే దంటే వినరే. జరిగిందంతా తిరపతికి. మట్టితట్ట చేత్తో గట్టిగా పట్టుకొని చచ్చి పోయిన తిరపతికి, దిక్కులేని ఆమె పిల్లకు. ఎవరూ వినిపించుకోరేం? వీళ్ళంతా నిజంగా ఫాల్. వీళ్ళ అభిమాన ప్రవాహం సముద్రంలాంటి మట్టి తట్టలవైపు ప్రవహించటం మానేసి ఈ టానియా లాంటి నగరాలపై పడటం నిజంగా అసలై న ఫాల్! ఫాల్ ఫాల్!

చుట్టూ చుట్టం మానేసి టానియా సైలెంట్ గా గోడగడియారం వైపు చూస్తూ ఆలోచిస్తోంది. ఎన్నో రహస్యాల్ని, సత్యాల్ని దాచుకున్న గడియారం తాపీగా ముందుకు నడుస్తోంది.

(‘ఎమెస్కో’ ప్రచురణ, విద్యార్థి సాహితీ-1 సాహిత్యంతో)